

[Knud Damgaard]

Jeg må på den anden side erkende, at også vi i socialdemokratiet beklager, at det skulle tage så mange måneder at nå frem til at udmønte forsvarsforligets tekst i det, vi kalder »hærens fredsberedskab«. Der er ikke tvivl om, at de mange måneder har forsinket eller rettere sat i stå det arbejde i AGVA-analysegruppen, som skulle beskæftige sig med de værnepligtiges anvendelse og deres praktiske forhold. Det er beklageligt, at det har taget så lang tid.

Derfor er de da også tilfredsstillende, at det nu er lykkedes, og at forligspartierne har bemærkninger i betænkningen, der fastslår, at denne analyse af de værnepligtiges anvendelse og vilkår skal have fundet sted inden udgangen af 1986; og når det drejer sig om de folk, der får udvidet værnepligtstiden fra 9 til 12 måneder, skal det være færdigt forinden. Det giver naturligvis muligheder for at indarbejde de ønsker, som hr. Pelle Voigt har lagt frem, når det gælder de værnepligtige, der nu er indkaldt.

Men da jeg ved, at det endnu ikke er lykkedes at sætte AGVA-gruppen i gang med analysen – det ser ud til, at der fortsat er smågniderier i forhold til at få sat arbejdet i gang – må jeg alvorligt henstille til ministeren, at han drager omsorg for, at denne analysegruppe påbegynder sit arbejde nu, så vi har sikkerhed for at leve op til det betænkningensbidrag, vi i fællesskab har lagt frem.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det, der kalder mig herop, er hr. Knud Damgaards bemærkninger om hr. Pelle Voigts betragtninger, som hr. Knud Damgaard vist fortolkede som noget, der kunne udlægges som forsvarsvenligt. Det tror jeg ikke der var belæg for.

Jeg vil i hvert fald understrege, at jeg føler mig ganske enig med hr. Pelle Voigt og også det radikale venstre i de bemærkninger, de har fremført, og som simpelt hen går ud på, at disse værnepligtige skal behandles anstændigt.

Det hele flyder på nuværende tidspunkt, og det kan man godt være enig i, uden at man på nogen måde tilkendegiver støtte til militærvæsenet.

Arentoft (KF):

Det er hr. Pelle Voigts indlæg, der kalder mig herop. Det skal nok tages med et gran salt. Det er nærmest, som om hr. Pelle Voigt gør samtlige værnepligtige i forsvaret til sociale tilfælde.

Hr. Pelle Voigt overdriver, så vandet driver, ved at sige, at værnepligtige sergenter har én, to, op til tre måneders spildtid. Det blev helt klart tilkendegivet i udvalget af et af udvalgsmedlemmerne, som oven i købet selv har været sergent, at der kan være tale om en måned imellem to afdelinger, og så går man over i en anden afdeling, hvor man arbejder med ældre værnepligtige, således at man lærer at have kommando, og det er maksimalt i ca. 1 måned.

Jeg synes ikke, man skal stå her og overdrive og stikke folketingets medlemmer blår i øjnene.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Må jeg sige til hr. Arentoft, at de oplysninger, jeg henviser til, er dem, de værnepligtige befalingsmænd fremlægger om situationen, sådan som den er nu, ikke sådan som den var i den fjerne fortid, da hr. Houe var sergent, og hvor man, så vidt jeg forstod, fik 35 kr. om måneden i løn og i øvrigt syntes, at livet var pragtfuldt. Disse to ting har absolut intet med hinanden at gøre, hverken med hensyn til sociale og økonomiske vilkår eller noget andet. Jeg taler om situationen, som den er i dag.

Lad mig sige til hr. Knud Damgaard, at jeg synes, det ville være svært imponerende, hvis socialdemokratiet, der dog i mange år har været med i disse forsvarsforlig, ville være i stand til blot at få sat arbejdet i arbejdsgruppen i gang.

Jeg havde også syntes, det var opmuntrende, hvis forsvarsforligspartierne i stedet for at komme med den slags tyndbenede argumenter om hr. Houes tid i forsvaret – jeg ved i øvrigt slet ikke, om det er tilladt hr. Arentoft at citere, hvad der foregår i udvalget, her i salen, men da nu proppen er taget af, er der jo ikke noget at gøre ved det – havde gjort sig den ulejlighed at sørge for, at forsvarsudvalget fik forelagt den spildtidsrapport, som ministeren har lagt låg på og ikke har villet vise udvalget, og hvoraf disse ven-